

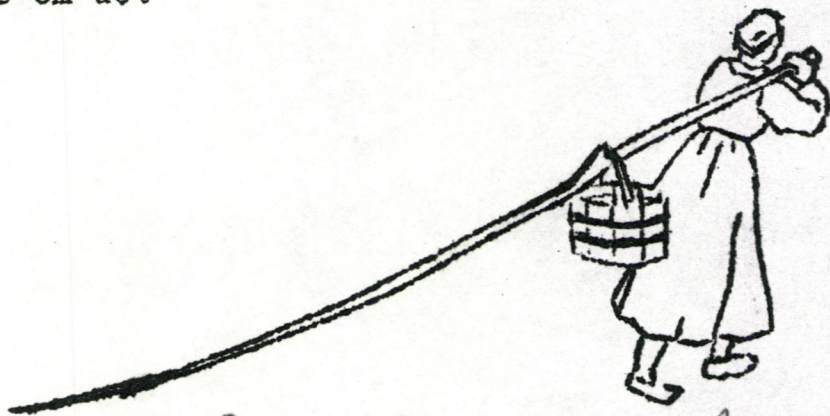
Bü.
Modum
Jakob. Andr. Samuelsen

NORSK ETNOLOGISK GRANSØING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbøring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Tilleggsspørsmål, til nr. 12. Denne måten å dra eller bera vatn på kjemmerje, ikkje korkje frå Modum eller andre bygdar. Finst det noko opplysning om at ein brukar, eller har brukar, fiskebein og fiskehovud til brensel ? Ikkje det je veit.

Har ein brukar kumskk til brensel ? Har ikkje høyrst det. Men i Hallingdal har ta dei turre gløddandes kurukur under bu-
golv eller veggjar når dei kom til øyde buer, for at lange
troll (orm) skulle røme for røyken. Jakob Andr. Samuelsen 1987